

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1820/2024
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љиљане Спасојевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 417/22 од 22.03.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 126/24 од 03.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблаговремен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љиљане Спасојевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 417/22 од 22.03.2024. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 126/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу К 417/22 од 22.03.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и изречена јој је условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљена у року проверавања од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљена је обавезана да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде. Оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 126/24 од 03.10.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Љиљане Спасојевић, а пресуда Основног суда у Шапцу К 417/22 од 22.03.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Љиљана Спасојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП и „повреда одредби члана 22, 25, 26, 56, 57. и 121. КЗ“, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Љиљане Спасојевић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Наведени рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног јер су одредбом члана 71. тачка 5) ЗКП права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета утврђује се да је окривљена АА пресуду Вишег суда у Шапцу Кж1 126/24 од 03.10.2024. године примила 05.11.2024. године, а да је њен бранилац, адвокат Љиљана Спасојевић, захтев за заштиту законитости поднела 07.12.2024. године, након протеча рока од 30 дана прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, па је по оцени Врховног суда захтев за заштиту законитости браниоца окривљене неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић